

Jászkesi Tudósító

A KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

VIII.évfolyam 9.szám

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

2008. október hó 16-án soron kívüli ülésen tárgyalta Jászkesi Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete a:

- Jászági Támogató Szolgálat 2009. évi fenntartását. A testület megállapította, hogy a Támogató Szolgálat hasznos, fennmaradását támogatja. Költségeit a szociális ellátások összegeinek terhére kívánja biztosítani. Mint arról Hajdú László polgármester a Kistérségi Többcélú Társulás elnöke a sajtónak is nyilatkozott, többek között ellátja a térségben fogyatékkal élők segítségét mindennapos tevékenységükben, végzi a pszichiátriai segítségnyújtást a rászorulókat részére. Ennek megfelelően az állami finanszírozásra az igénylést benyújtották.
- Döntött a házi segítségnyújtás működéséről. Tekintve, hogy a házi segítségnyújtás rendszere Jászkesi közmegelegedésre jól működik, a képviselő-testület nem kívánja a többcélú Társulás fenntartásába adni a szociális ellátás eme formáját.
- Tájékozódott az Észak-Alföldi Régió Ivóvíz minőségjavító-program jelenlegi helyzetéről. Megerősítette, hogy a Jászági Többcélú Társulás korábbi döntése szerint a Jászágban 3 társulás létrehozását kívánják. Ebből Jászkesi, Jászapátival és Jászivánnal társulna és a pályázatot is így készítenék el. A rendszer működtetését is hasonlóan végeznék. A Képviselő-testület megbízta Hajdú László polgármestert, hogy a pályázatban való részvételhez szükséges tárgyalásokat elvégezze. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés Elnökétől érkezett vitaanyag Jászkesire vonatkozóan a következő adatokat tartalmazza:
 - A vízmű beruházási költsége bruttó 303 millió 435 ezer 100 Ft.
 - A hálózat rekonstrukció költsége bruttó 408 millió 192 ezer Ft.
 - A projekt teljes költsége 711 millió 627 ezer 100 Ft.

Jászkesi Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete 2008. november havi ülésén elvégezte az önkormányzat 2007-2010 közötti Gazdasági Programjának éves felülvizsgálatát. A program célja: a

nagyközség és térségének, a település intézményeinek zavartalan és kiegyensúlyozott működtetése és fejlesztése, az önkormányzat gazdasági lehetőségeinek feltárása, a település rangjának megőrzése és fejlesztése, nagyközségünk és környékének összehangolt fejlődése. Jászkesi lakosainak életkörülményei javítása és hosszabb távon is színvonalon tartása, a területfejlesztési illetve az EU-s források hatékony kihasználása. Az önkormányzat anyagi lehetőségei (saját erői) a célok megvalósításához nem elegendőek, ezért kell a belső erőforrásokat gondosan felkutatni. Ügyelni kell arra, hogy a vállalatok a pénzügyi feltételekkel arányosak legyenek. Fontos a párbeszéd a szomszédainkban élő minden lehetséges partnerrel – önkormányzatokkal, civil szervezeteikkel. Külkapcsolataink ablakot nyitnak a világra, ápolásuk fontos feladat.

A település díszes címere több mint 600 esztendő múltat jelképez. Elemei utalnak a hajdani gazdaságra, a keleti származásra, a harcos múltra, a jászág egységére és kun kapcsolatainkra. 1818-ban kapta városi rangját, melyet 1901-ben veszített el. Ma a városi rang újra megszerzése a feladat. A folyamatos fejlődés, a település képének kedvező változása az infrastruktúra teljessége erre reális lehetőséget biztosít. A település részbeni elszigeteltsége nem akadályozza, csak nehezíti a célok megvalósítását. Az országos tervek a nagyközség mellett vezetik el a 8-as számú főútvonalat (Eger-Szolnok-Dunaújváros) és ez új lehetőségek sorát nyitja ki. A lakónépesség szám 1990-től fokozatosan csökken. Ez főleg a legfiatalabb korosztálynál érezhető, pl: 1990-től 2007-ig a 8-14 éves korúak száma 216 fővel csökkent. Ugyan itt a 15-59 éves korúak csökkenése 20 fő. A feladat könnyen megfogalmazható! Megtartani a fiatalokat. Az infrastruktúra teljes: víz, villany, gáz, telefon, szennyvíz, szemétszállítás megoldott. A kötelező feladatokon túl (óvoda, iskola, egészségügy stb.) a közösség érdekében vállalt feladatok is működnek pl: bölcsőde, fizioterápia, hetenként 20-30 fő vérvizsgálat, települési segítséggel mentőállomás. A munkalehetőségek beszűkülése és a lehetséges munkavállalók alul képzettsége okozza, hogy 371 fő a regisztrált munkanélküli. Szociális ellátásban 1818 fő részesül. Többen egészségi állapotuk miatt nem alkalmasak munkavégzésre vagy nem is akarnak dolgozni!

(folytatás a 2.oldalon)

„Volt egyszer egy primadonna”

Meghívó

Küry Klára emlékére rendezett koncertre,
melynek bevételét a művésznő síremlékének
rendbetételére használunk fel.

A jótékonysági műsor a Művelődés Házában kerül
megrendezésre

2008.november 15-én szombaton 18 órakor.

A műsorban fellépnek:

Kóródi Anikó operaénekes

Réz Lóránt orgonaművész

Pedagógus Női Kar

Várad László

Suki Tibor

Pendzsom Néptánc Együttes

Mindenkit sok szeretettel várunk!

Közösen egy nemes cél érdekében!

(folytatás az 1. oldalról)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A beszámoló részletesen tartalmazza az elmúlt évek változásait: a településen történt beruházásokat, felújításokat, karbantartásokat és azok teljes értékét, abban a saját erőt és egyéb forrásból származó összegeket. Az önkormányzati gazdálkodás bemutatására közöljük az évenkénti mérleget. 1995-15750Ft, 1996-34000Ft, 1997-57635 Ft, 1998-23580 Ft, 1999-49723 Ft, 2000-92423 Ft, 2001-15261 Ft, 2002-33459 Ft, 2003-58133 Ft, 2004-1476 Ft, 2005-1123537 Ft, 2006-567380 Ft, 2007-69515 Ft. A fenti összegek 1000 Ft-ban értendők. Most csak néhány nagyobb összegű befektetést mutatunk be: kútfúrás 1999-ben 36 millió 684 ezer Ft, ivóvízhálózat fejlesztés 2000-ben 22 millió 324 ezer Ft, Kiskör út szélesítés 2002-ben 25 millió 828 ezer Ft, szennyvíz beruházás 2003-2006-ban 1 milliárd 559 millió 851 Ft. Mérlegelték a következő évek célkitűzéseinek lehetőségeit, feltárták a megvalósítások veszélyeit, hiszen az EU-s források is gyengén csordogálnak a Vásárhelyi-terv korábban tett ígéretei elveszni látszanak, a saját bevételek csökkenő irányzatúak, a pályázatokhoz kötelező mértékű önerőt kell biztosítani és ez egyre nehezebb. Ezt követően meghatározták egy-egy terület fejlesztési feladatait: pl a várossá válás érdekében tett intézkedéseket, a gazdasági versenyképesség javítását és ebben az önkormányzati teendőket pl: vállalkozók támogatása, turizmus fejlesztés, minőségi oktató munka, foglalkoztatás növelése és ehhez lehetőségek (terület, épület biztosítása), környezetvédelem tisztaság, közműfejlesztés, közlekedés stb.

Külön napirendként tárgyalták a várossá válás pályázatát. Az önkormányzat testülete döntött pályázatíró megbízásáról. Az átdolgozást Dr. habil Trócsányi András tanszékvezető egyetemi docens végzi.

Felülvizsgálta az önkormányzat testülete által hozott határozatok végrehajtását. Megállapítja, hogy a végrehajtás megtörtént, a 3. negyedévében ez mindösszesen 40 határozatot jelentett!

Döntött kert művelési ágú terület értékesítésében. 1769 m² terület, aranykorona értéke 7,04AK eladási árát 70 ezer Ft-ban állapította meg. A lebonyolítás terhei a vevőt terhelik.

Döntött önkormányzati tulajdonú bérlemény üzemeltetőjének (Center Büfé) kérelmében. A bérleti jogot 5 évre meghosszabbította.

Interpellációk körében a temetőhöz vezető út és a keresztező körút baleseti veszélyére hívták fel a figyelmet a legutóbb történt halálos baleset kapcsán. Sajnos a baleseteket fegyelmetlenség és a kötelező megállást megsértő magatartás okozza! Más alkalmakkor sok kötelező szabály megsértése vezetett balesethez, pl: előzési tilalom, sebességhatár túllépése, záróvonal figyelmen kívül hagyása. Felhívták a figyelmet az Apáti út-vasút kereszteződése után a közútra való felhajtás veszélyére is. Az árokparti bokrok a kilátást erősen korlátozzák.

Interpelláló kifogásolta közösség kérelmére, hogy gond esetén nem lehet megtalálni a rendőröket. Kéri a polgármester segítségét. Tájékoztatásul közöljük, hogy a szolgálatban lévő rendőr mobiltelefonon is hívható, a következő hívószám: 30/696-63-54. A 112 szám hívására a Jászberényi Rendőrkapitányság ügyelete minden esetben jelentkezik.

Papp János

AJÁNDÉKOT KAPTAK A BÖLCSŐDE GYERMEKEI

A közelmúltban bölcsődénk gyermeki és dolgozói ajándékot kaptak. A jászkiséri hagyományörzés példaértékű alkotásai jelentek meg a csoportszobákban.

Aszülői közösség egyik ügyes kezű tagja, Czákó György, több saját kézzel készített fajátékkal lepte meg a gyerekeket, melyek a népi játékkészítés emlékéit idézik.

A hagyományos módszerekkel készített játékok munkafolyamataiban természetesen a gépi segítség is jelen volt.

Az ajándékkészítés egyszerű motivációját az örömszerzés és a kreativitás jelentette. Olyannyira kreatívak ezek a modellek, hogy gurulnak, kanyarodnak. Mind esztétikailag, mind funkcionálisan kiemelkedő alkotások ezek.

A gyerekek szívesen játszanak a fából faragott, saját motívumokkal díszített vonatokkal, kerek kocsikkal. Fontos, hogy ezek a szerkezetek természetes anyagokból készültek. Meglepődve vizsgálják a kicsi kezek a felületeket, mintákat, kapcsolódási pontokat. Játék közben pedig rengeteg kérdéssel fordulnak hozzánk, felnőttekhez. Hogy csinálta a bácsi? Milyen kocsi ez? Mivel vágta ki a kocsi kerekét?

Az öröm minden egyes gyermekszemecskében ott csillog. Említésre méltó pedagógiai szempontból is ezeknek a játékoknak a használata is. Folyamatosan fejlődik játék közben a gyerekek finommotorikája, erősödik az együttjátszás képessége.

A bölcsőde gyermeki és dolgozói nevében köszönetet mondunk Czákó Györgynek az odaadó, jó szándékú munkáért és szülői példamutatásért.

Tajti Lászlóné

A JÁSZAPÁTI SZÍNJÁTSZÓ - KÖR

ÚJ BEMUTATÓJA:

HEGEDŰS A HÁZTETŐN

musical 3 felvonásban

Zene:

Jerry Bock

Versek:

Sheldon Harnick és G. Dénes György

Szöveg:

Joseph Stein és Reményi Gyenes

István

JÁSZKISÉREN, A MŰVELŐDÉS HÁZÁBAN

2008. november 22-én: 17 órakor

Rendezte: KÖKÉNY GÁBOR

Belépődíj: 600 Ft

Tisztelet a Vértanúknak

A 13 aradi vértanú emléke cselekvésre készítette Jászkiséren a Baráti Egyesületet és a Nagyközség Önkormányzatát. Emlékkövet állítottak rajta bronztáblával, amit a hős vértanúk arcma díszít. A szabadságharcról tanuló kisdíjak, akit történelem tanára elkísér az emlékhelyhez talán jobban azonosul a hősök cselekedeteivel, közelebb kerül hozzá a hazaszeretet fogalma. A felnőttek számára sem érdemtelen a dolog, mert úgy általában a korról és szereplőiről vannak ismereteink, de homályba vesznek. A hazaszeretet a dicső múltból, a hagyományok megőrzéséből és jelen cselekedeteinkből táplálkozik.

Az avatás napját semmi sem árnyékolta be. Sokan voltunk! A Jász-kun szövetség, barátság jegyében jelen voltak a kapitányok díszes zászlók karéjában hangzott el az ünnepi köszöntő és a megemlékezések a településről elszármazottak ezúttal is hazajöttek lokálpatrióta módra. Így tűnik nagy erő a szülőfalu vonzása és ez így van jól. Csak megemlítem, hogy így jöhetett létre a Rákóczi-szobor és az önmegváltók emlékoszlopa is. Osztottak örömlükben Bácskossuthfalva küldöttei is. Néhányuk nagyszülőjét még a redemptus harang hangja hívta istentiszteletre, innen indultak a boldogságot, megélhetést megtalálni a Bánságba.

Csáky Pál a Szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának elnöke az ünnep méltóságához híven a mindennapi politikát elkerülve arról szólt, a magyarság vállalása nem könnyű és 1848-ban is léteztek emberek, akik minden körülmények között kiálltak azért, amit hittek. A szoboravató Desseffy Sándor a 13 kivégzett vértanú egyikének leszármazottja arról szólt, hogy egyfajta kötelezettség és felelősség a nagy elődökhöz méltóan élni. Hangsúlyozta, attól váltak hőssé, hogy amikor a nemzetnek szüksége volt rájuk nem féltek cselekedni. Október 6. hősei előtt fejet hajtani, tisztelni, hitvallás és egyben bizakodás a magyarság jövőjéért.

Hajdú László polgármester ünnepi köszöntőjét ezúton közreadjuk!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Jelenlévők!

Őszinte tisztelettel köszöntök mindenkit, aki úgy érezte, hogy a mai napon részvételével megtiszteli az Aradi vértanúk emlékét.

„A múltra való emlékezés nem más, mint a jövő iránti elkötelezettség.”

E szavakat II. János Pál pápa a szabadság elkötelezett híve és

nagy harcosa vetette papírra. Ma, amikor szabadságharcunk legkiválóbb kommunitisztjeire emlékezünk, érdemes felidézni ezt a gondolatot.

Ma nem öncélúan akarunk emlékezni, történelmünk egyik legsötétebb reggelére, a mai napon azt keressük, hogy mi módon tartozunk össze ezekkel a kítűnő katonákkal, derék emberekkel és mindazokkal, akik Aradon vagy Pesten a szabadságért adták életüket.

Ha valaha elhelyezzük koszorúnkat, az azt jelenti, fontos számunkra az a hely. Koszorút olyanoknak fontak a görögök és a rómaiak, akikről úgy gondolták, hogy kiérdemelték az utókor csodálatát.

Akik valami olyasmit vittek végbe, ami fontos számunkra, és minden magyar ember számára.

Az Aradi vértanúk nemzetünk halottai, nem mindennapi emberek voltak. Némelyikük gróf, a legtöbbben egyszerű polgárok. Mindannyiukban közös azonban, hogy a közösség szolgálatára adták az életüket.

Életükkel s halálukkal is arra tanítanak bennünket, hogy egyikünk sem csak önmagában s önmagának él. Az Aradi vértanúk példája olyan örökség, amelyet egyrészt ismernünk, másrészt ápolnunk kell. Köszönet illeti azokat, akik így gondolják, így a Jászkisériek Baráti Egyesületét, akik emléktábla avatásával biztosítják a jövő nemzedék számára, hogy ne feledjék az Aradi 13-at.

És köszönet a '48-as Polgári Körnek, akiknek szervezésében az elmúlt vasárnapon Aradra látogattunk és elhelyezhettük koszorúinkat a megbékélés parkjában annyi hányadtatás után 2004. április 25-én visszaállított szabadságszobornál.

1849. október 6-i kivégzés után 41 évvel állítatott a Huszár Adolf és Zala György által készített szabadságszobor. Majd a történelem kegyetlen hírei és eseményei után csak 2004-ben kerülhetett újra köztérre.

Ugyancsak az emlékezés virágaival és hagos imával tisztelegtünk az Aradi vértanúk emlékoszlopánál hőseinkre.

Ezen emlékoszlop 1881. október 6-án állítatott fel, melynek három oldalán a 13 vértanú neve olvasható a kivégzés sorrendjében, a negyedik oldalon pedig a kivégzés időpontja.

Ez a vesztőhely emlékoszlopa, mely a valamikori szörnyű tett helyén áll.

A személyes jelenlét - a „Magyar Golgotán” ahogyan Kossuth Lajos fogalmazott - úgy gondolom olyan érzelmeket ébreszt, melyet megfogalmazni igen nehéz.

Emlékeznünk kell és méltónak kell lennünk az Aradi vértanúk örökségére. Ha ezt így tesszük, akkor igazak lesznek Palágyi Lajos költő sorai:

„S ők élni fognak, élni mindörökkön,
szent lesz örökké, szent sírgödör,
amíg az eszmény ki nem hal a földön,
míg magyar szellem míg magasba tör
az ígét, melyért életet áldozának,
szívébe írták az egész hazának
utódtól fogja hú utód tanulni:
hogyan kell élni s hogy lehet meghalni!”

Jászkisér, 2008. október

1956-os megemlékezés

Az '56-os Szövetség Jászági Szervezete és Jászakisér Nagyközség Önkormányzata szervezésében 2008. október 22-én 17 órai kezdettel vehettek részt a település lakói az '56-os Forradalom és Szabadságharc emlékére rendezett ünnepségen. A Himnusz közös eléneklése után Hajdú László polgármester ünnepi köszöntőjét hallgathatták meg, majd Nagypál Zoltán mondott verset. Ezután Ádám Kálmán jászakiséri középiskolai történelem tanár ünnepi beszéde hangzott el, melyet az alábbi sorokban olvashatnak. Az ünnepség ezután az '56-os emlékműnél folytatódott, ahol a Búzavirág Népdalkör nemzeti énekeket adott elő, majd Csomor András megemlékezése hangzott el. Ezt követte a koszorúzás, majd a Szózat és a Székely Himnusz közös eléneklése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, tisztelt ünneplő gyülekezet!

Vannak napok és hetek, amelyek kitörölhetetlenek az emberek tudatából és egy nemzeti közösség emlékezetéből. Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc ezen időszakok közé tartozik. Mi magyarok, határon innen és túl, nem felejthetjük el '56 szellemét, üzenetét, eseményeit. Hogy tanulhassunk belőle. Nem lehet, és hagyni sem szabad kiirtani a magyar szívekből azt a szellemet, melyet 1956 hagyott örökségül. Október 23-a jelkép, ezért kiáltották ki hazánkban ezen a napon a köztársaságot. Ezért határozott úgy az országgyűlés 1991-ben, hogy e nap hivatalos nemzeti ünnep legyen.

demokratikusan próbált meg gondolkodni. Kényszermunkatáborok, deportálások, kivégzések jellemezték az időszakot. 1953-ban a Szovjetunióban meghalt Sztálin, Magyarországon is enyhülési folyamat indul meg, de a politikai berendezkedés továbbra is bolsevista, diktatórikus maradt. A II. világháború után eltelt tíz év elég volt arra, hogy az akkor meg kevésbé agyamosott, gondolkodni tudó lakosság ráébredjen, hogy a felszabadulásnak nevezett szovjet megszállás valójában jogaitól, anyagi javaiktól, hagyományaitól, vallásuktól fosztotta meg őket. Semmivé foszlott, elvették a magyarságtól az Isten, Család, Haza eszményét. A magyarság sajátos szentháromsága, nem-

lom, és nem is náci zavargás, vagy valami-féle reformmozgalom.

Tisztelt ünneplő közönség!

Minden generáció, nemzedék úgy próbálja sorsát alakítani, hogy a következő generációknak egy jobb és szebb életet teremtsen meg. Felelősséggel tartozunk gyermekeink, unokáink jövőjéért. Azonban meggyőződésem, hogy nem csak a jövőnek, de a múltunknak is felelősséggel tartozunk. Hiszem, hogy a magyar nép nagy szabadságküzdelmei nem voltak hiábavalók. Nem volt hiábavaló a mohácsi síkon eleső katonaink halála, Rákóczi kurucainak küzdelme, a 48-as honvédek önfeláldozó harca, az aradi 13-ak vértanúsága. Haláluk nem lehetett hiábavaló. Az elmúlt évszázadok hősei a hazaszeretettől és önfeláldozásból mutattak nekünk igazi, követendő példát. Tartozunk nekik annyival, hogy hozzájuk méltó módon szolgáljuk hazánkat. Mint ahogy Márai Sándor beszél a hazaszeretetről:

„Mindegy kik beszélnek hazád nevében? Mindegy az is mit mondanak azok, akik jogosultnak hiszik magukat a haza nevében beszélni? Te hallgass hazádra. Mindig, mindent adjál oda hazádnak. A világnak nincsen semmiféle értelme számodra hazád nélkül. Ne várj jót a hazától, s ne sópáncodj ha megbántanak a haza nevében. Mindez érdektelen. Egyáltalában semmit se várj hazádtól. Csak adjál azt, ami legjobb életedben. Ez a legfelsőbb parancs. Bitang, aki e parancsot nem ismeri.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

1956 hőseitől nagyon nehéz örökséget kaptunk. Nehéz, mert föl kell emelkednünk azok lelki nagyságához, akik '56 októberében mertek igazságot teremteni. A forradalom és szabadságharc közismert és a nyilvánosság előtt kevésbé ismert hősei megmutatták az egész világnak, hogy a szabadság iránti vágy erősebb lehet egy elnyomó világhatalomnál is. Hős volt Nagy Imre, Gimes Miklós, Szilágyi József, vagy Maléter Pál és a többi ismert személyiség, akiknek sorsáról a történelem tankönyvekben is olvashatunk. Fölismeretek a történelmi lehetőséget a szabadság kivívására - esetenként belátva saját korábbi politikai tévedésüket is. Bár kivégezték őket, s jeltelen sírokba, emberi méltóságukban megalázva, arccal lefelé földelték el valamennyiüket, tudjuk, hogy haláluk mégsem volt hiábavaló. De hősök voltak azok az emberek is, akiknek nevei csak ritkábban, vagy egyáltalán nem szerepelnek a történelemkönyvekben, akik fegyvert fogtak a zsarnokság ellen, a szabadság kivívásáért. Nehéz megbecsülni

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy történetet nem befejezni nehéz - írta Thomas Mann -, hanem elkezdni, hiszen mindennek előzményei, azoknak további előzményeik vannak. A 20. századi történelmünk egyik legnagyobb tragédiája a II. világháború volt. Sok ezernyi honfitársunk esett el a harcmezőkön, végezte koncentrációs táborokban, vagy esetleg civilként szenvedte végig a háború borzalmaival. A háború végén a német megszállást villámgyorsan felváltotta a szovjet megszállás. 1948-ban a magyarországi kommunisták a szovjetek segítségével átvették az ország irányítását, és Rákosi Mátyás vezetésével kiépítették hazug, diktatórikus, kommunista egypárt-rendszerüket. A szovjet KGB mintájára létrehozták politikai rendőrségüket az ÁVH-t, amely üldözött mindenkit, aki

zeti, keresztény országunk alapvetése. Már Gr. Széchenyi István is mindennél fontosabbnak tartotta e 3 fogalmat, ebben a sorrendben. Isten, aki a legfőbb igazodási pontunk, a család, mely a társadalom alapegysége, s egyben a jövő záloga, s a haza, mely iránt felelősek vagyunk. A kommunista rendszer falán az igazi rést 1956 október 23-a és az azt követő napok ütötték. 12 nap, amely mindent megváltoztatott, 12 nap, ami után már semmi sem lehetett az, ami előtte volt.

Magyarországnak a mohácsi vést követően kevésszer adatott meg, hogy eseményei az egyetemes történelem szintjére emelkedjenek, annak részeivé váljanak. Az 1956-os forradalom azonban vitán felül ilyen. 1956 októberében Magyarországon valódi forradalom és szabadságharc zajlott. Nem ellenforrada-

is hányan lehettek vidéken és Budapesten 1956 hétköznapi hősei. Tették azt '56 októberében, amit tenniük kellett. Nők és férfiak, gyári munkások, sofőrök, rakodók, egyetemisták, értelmiségiek, tanárok, diákok. Megtették a családjukért, a hazájukért, fegyvert fogtak az elnyomók ellen, vidéken és Budapesten. Nem gondolkodtak azon, hogy milyen veszélynek teszik ki magukat, hogy életüket kockáztatják, hogy talán meg sem élék a holnapot. Mentek tüntetni, majd fegyvert fogtak, s mentek harcolni. A forradalmárok nagy része tizen-, vagy huszoneves fiatal volt. „Olcso mackóruhában, megtalpalt iskolapőcön bekiáltottak a konyhába: Anyu, most tüntetni megyek!” Büszkén, valami megmagyarázhatatlan, sugárzó derűvel és optimizmussal, felszegett fejjel, tisztá tekintettel mentek tüntetni, részt venni az eseményekben, történelmet csinálni. Mindennapjaik részévé vált a krisztusi üzenet: „Ne féljete!” Nem féltek sem a fenyegető hatalomtól, sem a tankoktól, sem az esetleges haláltól. Nem tartotta markában őket a félelem bénító érzése.

A békésnek induló tüntetés nem várt módon forradalomba, majd rövid ideig tartó és első szakaszában sikeres szabadságharcba ment át. És ami még ennél is fontosabb, hogy röpké egy hétig a magyar társadalom megismerte a valódi szabadság semmihez sem hasonlítható anyagi békéjét. Egy ma is élő '56-os szabadságharcos visszaemlékezésében olvashatjuk, hogy:

„1956 októberében ott volt a szabadság, látni lehetett a maga tökéletes, hibátlan szépségében. Ott járt-kelt az emberek között egy európai nagyváros utcáin, terein, 1956 őszén Budapesten. Sorban állt a boltok előtt, ahol kenyeret osztogattak, leült a családi asztalokhoz, amikor eljött az étkezés ideje, megjelent a hivatalokban, a füsttől ragacos pályaudvarokon, a kocsmák bánatos fém-pultjainál. A szabadság embereket látott együtt. Az ő arcukon, az ő szemükben fénylett, csillogott, ragyogott a szabadság.”

Tisztelt ünneplő gyülekezet!

Évszázadok szenvedései, kudarcai és nyomorúságai dicsőültek meg néhány nap alatt. Az emberek úgy érezték, hogy Magyarország létezik, él, hogy érdemes érte harcolni, érdemes érte akár az életüket is áldozni. 1956-ban, a kommunizmusban felnövő fiatalok fegyvert mertek fogni a szovjet erővel szemben. Kiálltak a terekre és összekapaszkodtak a felvonulásokon, az utcán. Sokkal több volt ez abban az időben, mint merészség. Tudták, hogy valódi életet csak szabadon érdemes élni. Mi, mai fiatalok talán már el sem tudjuk képzelni, hogy milyen is lehet szabadság nélkül élni. Talán csak akkor, amikor a szabadosság elkorcsosult felfogásában próbálnak minket meggyőzni az alternatív életformákról, a nemzeti elkötelezettség feleslegességéről, sőt veszélyéről. Talán csak akkor kérdőjelezzük meg, hogy szabadságban élünk-e, amikor nemzeti elkötelezett-

ségünk büszke vállalása miatt nap mint nap lefaszítáznak bennünket, amikor ezeréves nemzeti jelképeinket, a turulmadarat, vagy az Árpád-sávost zászlót neveltség és gúny tárgyává teszik, vagy lefaszítja jelképezik. Ilyenkor merülhet fel bennünk, hogy valóban szabadságban élünk-e.

1956-ban nem volt kérdés, hogy fogság az élet. A forradalomban az akkori fiatalság az események motorja volt. Október 22-én az egyetemisták megfogalmazták 16 pontos követelésüket, többek között a szovjet csapatok kivonását, szólás és sajtószabadságot, új kormányt Nagy Imrével az élen, a Kossuth-címer visszaállítását, és szabad választásokat követeltek. Másnapra békés tüntetést hirdettek, követeléseik alátámasztására és a lengyelek iránti szolidaritás kifejezése alkalmából. A tüntetés magával ragadta Budapest lakóit s a tömeg egyre hatalmasabba duzzadt. Még aznap este ledől a Sztálin-szobor, a zsarnokság gigantikus jelképe. Hamarosan eldőrdültek az első fegyverek is, szabadságharc bontakozott ki. A pesti és vidéki fiatalok is felvettek a harcot a szovjet csapatokkal szemben, százával maradván holtan az utcaköveken. Azután jött a szerencsétlen 13. nap. november 4.-e, s a totális szovjet intervenció valamint egyes magyar politikusok, pi. Kádár János vagy Apró Antal árulása kettétörte a magyar szabadságharcot. Vörösmartyval szólva, „tél lett és csend és hó és halál”. Vagy ahogy Márai érzékelteti velünk '56 karácsonyának hangulatát: „Mennyből az angyal - menj sietve/ Az üszkös, fagyos Budapestre/ Oda, ahol az orosz tankok/ Között hallgatnak a harangok/ Ahol nem csillog a karácsony/ Nincsen aranydió a fákon.”

Elvettek a fiataloktól azt a lehetőséget, hogy egy emberhez méltó, szabad világban éljek az életüket. Rengeteg végig nem élt fiatal élet, kettétört álmok, meg nem alapított családok. A forradalom utáni megtorlásban 22 000 embert ítéltek börtönbüntetésre,

13 000 embert internáltak, és majd 400-at végeztek ki. A legfiatalabb kivégzett mártír. Mansfeld Péter volt, aki 15 évesen vett részt a forradalomban, majd 1959-ben, nem sokkal 18. születésnapja után kivégeztek. A legidősebb mártír 66 éves volt.

200 000 ember hagyta el az országot, menekülve a kommunizmus rémtettei elől. Meg 1961-ben is végeztek ki embereket, a kivégzettek nagy része huszoneves fiatal volt. Akik kegyelmet kaptak, gyakran egész fiatalságukat börtönben töltötték, és öt, tíz év, vagy meg hosszabb rabság után szabadultak. Négyszemközt a halállal. Lehet-e utána még szerelmes az ember?,

Vajon meg lehet-e bocsátani a sok büntettet, melyet forradalmárok, a magyar nép ellen? Wittner Mária '56-os forradalmárunk, így vélekedik erről:

„Azt várja tőlünk most a világ, hogy pusztán keresztényi könyörületből bocsássunk meg, lépünk tovább, hogy bocsássunk meg

azoknak, akik gyermeket lánctalppal tapostak, akik a sortüzet vezényeltek, bocsássunk meg a mérszálásért, a sok évnyi kegyetlen megtorlásért, felejtjük el, hogy arccal lefele temették a magyart, hogy sokaknak csak az emigráció maradt, felejtjük el a kínzások iszonyú borzalmaikat, a halálra ítélek utolsó szavait? Bocsássunk meg, s majd ítéld a történelem? Nem! Nem és nem!”

S közben a nyugati világ jó szokásához híven tétlenül szemlélte az eseményeket, a kegyetlen szovjet megtorlást. Albert Camus A magyarok vére - 1956 című írásában így vall erről:

„Nem tartozom azok közé, akik azt kívánják hogy a magyar nép újra fegyvert fogjon s belevesse magát egy eltiprásra ítélt felkelésbe. A nyugati világ szemé láttára, amely nem takarékoskodnék sem tapssal, sem keresztényi könnyel, hanem hazamenne, felvenné házi papucsát mint a futball szurkolók a vasárnapi kupamérkőzés után. Túl sok a halott már a stadionban s az ember csak a saját vérével gavalléroskodhat. A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvni kell minden cseppjét.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az 1956-os forradalom és szabadságharc azzal váltotta ki a világ csodálatát, hogy szembe mert szállni egy világbirodalommal. A csodalat tárgya a magyar népből megmutató heroizmus volt. Először fordult elő a bolsevizmus történetében, hogy egy nép fellázadt a totális diktatúra ellen, s bár akkor győzni nem tudott, gyógyíthatatlan sebeket ejtett a szovjet típusú bolsevizmuson. Azon a bolsevizmuson, melynek vezéralakjai, Rákosi, Gerő, Farkas, vagy éppen Péter Gábor, ma már a történelem szemétdombjára kerültek. És ott van a másik oldal. Bár 30 évig nem lehetett beszélni róluk, ma már méltán tölthet el büszkeséggel bennünket, az olyan szabadságharcosok neve is, mint Brusznai Árpád, Angyal István, Pongrácz Gergely, Mansfeld Péter vagy éppen Silye Sámuel. Mindnyájan a szabadságért harcoltak. A magyar szabadságért. Nehéz örökséget hagytak ránk, tartozunk nekik annyival, hogy emléküket megőrizzük.

Tisztelt ünneplő gyülekezet!

A magyar szabadság és függetlenség lényege az, hogy szabadon és büszkén kimondjuk: A magyar nemzet, az egységes magyar nemzet számunkra eszmény. Hogy nekünk, magyaroknak fontos a hazánk. Fontos a nemzet, a nemzeti összetartozás, a nyelvünk, a kultúránk, a földünk, az európai keresztény hagyományaink, hogy nekünk fontos a család eszménye, a hűség, az igazmondás és a becsület. Ez a magyar szabadság.

REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás beszámolója a térségben lévő felhagyott hulladéklerakók rekultivációjának előkészítő szakaszáról

A Jászság és Dél-Heves kistérség területén 2000-tól a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás oldja meg a hulladék (szemét) kezelését (szállítás, ártalmatlanítás).

A Társulásnak a hulladékkezelés megoldása mellett további feladatai is vannak. Ezek közé tartozik, hogy a működési területén lévő települések felhagyott, már nem működő hulladéklerakóinak rekultivációját (szennyezett, elpusztult természeti táj helyreállítása) meg kell valósítania saját (a társult önkormányzatok önerejéből) vagy pályázati pénzből.

A Társulás 2007-ben pályázatot nyújtott be a „**Környezet és Energia Operatív Programban (KEOP)**” kiírt „**KEOP - 2.3.0. A települési szilárdhulladék-lerakókat érintő térségi szintű rekultivációs programok elvégzése**” című kiírásra. A pályázat nyert.

A pályázat 2 fordulóból, azaz 2 szakaszból áll:

- I. forduló: előkészítő szakasz
- II. forduló: megvalósítási szakasz

A Társulás az I. fordulóra (előkészítő szakasz) adta be a pályázatát, mely nyert, így a felhagyott hulladéklerakók rekultivációjának előkészítő munkálataira támogatást kaptunk.

Az előkészítő munkálatok a következő fázisból állnak:

- Meglévő települési bezárt hulladéklerakók rekultivációs tervinek felülvizsgálata, ahol kell, annak áttervezése
- A bezárt hulladéklerakók területéről lőszermentesítési szakvélemény elkészítése
- A bezárt hulladéklerakók területéről régészeti szakvélemény elkészítése
- Részletes megvalósíthatósági tanulmány és költség-haszon elemzés elkészítése
- Egyéb tanulmányok (talajmechanikai, növényesítési, stb...) elkészítése
- Második fordulóra való közbeszerzési csomag elkészítése, összeállítása
- Második fordulóra (megvalósítási szakasz) való pályázati anyag összeállítása, beadása

A rekultiváció előkészítő munkálatainak befejezésekként lesz beadva a fizikai munkálatok elvégzésére újbóli pályázat (II. forduló), mely sikeres szereplése esetén a bezárt hulladéklerakók rekultivációja 32 településen kezdődhet el. Ennek tervezett ideje: 2010 április-2012 április.

A REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulást alkotó – és így a rekultivációval érintett – települések a következők:

Alattán, Jánoshida, Jászágó, Jászsalsószentgyörgy, Jászapáti, Jászárokszallas, Jászberény, Jászboldogháza, Jászdózsa, Jászfelsőszentgyörgy, Jászfákóhalma, Jászkisér, Jászládány, Jászszentandrás, Jásztelek, Pusztamonostor, Átány, Boconád, Erdőteleki, Erk, Hevesi, Hevesvezekény, Kömlő, Pély, Tarnabod, Tarnaörs, Tarnaszentmiklós, Tarnasápany, Tenk, Tiszánána, Visznek, Zaránk. (Jászivány település tagja a Társulásnak, de nincs felhagyott hulladéklerakója, ezért nem vesz részt a projektben)

A projekt előkészítő szakaszának költsége 69.804.050 Ft, melyből a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás önerőként 11.866.689 Ft-ot vállalt magára.

Jászkisér is tagja a Társulásnak, így a felhagyott szeméttelép felszámolása és a szennyezett, elpusztult természeti táj helyreállítása az Önök településen is meg fog valósulni várhatóan 2010-2011 között, sikeres II. fordulás pályázat esetén, amelyért most dolgozunk.

Fontos tényező a rekultiváció előkészületi szakaszában a lakossági hozzáállás kérdésköre is. Azon tény mellett, hogy a lakosság a felhagyott hulladéklerakók rekultivációját teljes mértékben támogatja, jelentős az is, hogy a felhagyott hulladéklerakó területére esetenként illegálisan hulladékot vittek ki helyi illetve szomszédos település lakói. Ez azonban Jászkisér település pályázatban való részvételét veszélyeztetheti, mivel a nem felhagyott hulladéklerakók rekultivációját nem támogatja a pályázat.

A munkálatok állásáról információ az Önök településének honlapjáról (www.jaskiser.hu) vagy a www.jaszapati.hu internetes oldalról szerezhető.

